

Sygn. akt IV KZ 31/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 maja 2015 r., w sprawie z wniosku skazanego **H.D.** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 15 listopada 2012 r, sygn. akt: V Ka 567/12, zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 marca 2015 r., sygn. akt: II AKo 4/15 o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł
zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Skazany H.D. złożył osobisty wniosek o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt: V Ka 567/12. Zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2015 r., z uwagi na stan majątkowy skazanego, wyznaczono mu adwokata z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania sądu o braku podstaw do wznowienia postępowania. Wyznaczony adwokat po przeprowadzeniu wszechstronnej analizy materiału dowodowego sprawy i skonfrontowaniu zgromadzonych dowodów z dowodami wskazanymi w osobistym wniosku skazanego, poinformował Sąd, że nie stwierdził w przedmiotowej sprawie podstaw prawnych do złożenia wniosku o wznowienie postępowania karnego. W tej sytuacji

skazany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego osobistego wniosku o wznowienie postępowania przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Skazany po doręczeniu mu wezwania, nie dopełnił wskazanego warunku formalnego. W tym stanie rzeczy, wskazując również, że w sprawie nie ujawniły się uchybienia wskazane w art. 439 § 1 k.p.k., zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistego wniosku H.D. o wznowienie postępowania.

Na to zarządzenie zażalił się skazany, domagając się rozpoznania jego wniosku o wznowienie postępowania. W zażaleniu wskazał, że skazanie go w sprawie kradzieży stanowiło efekt zmywy organów prokuratury i sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, o ile nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sytuacji, skoro skazany wezwany do uzupełnienia braku w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez profesjonalnego pełnomocnika, braku tego nie uzupełnił, słusznie wydano zarządzenie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Okoliczności podnoszone we wniosku nie mogły uchylić ciężącej na skazanym powinności zrealizowania warunku formalnego w postaci sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania przez zawodowego pełnomocnika. Podnieść również należało, że czyny zabronione wskazane w zażaleniu przez skazanego, których w postępowaniu karnym jego dotyczącym miały, według jego twierdzenia, dopuścić się wskazane przez niego organy wymiaru sprawiedliwości, aby mogły stać się podstawą wznowienia postępowania, muszą być ustalone prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba, że orzeczenie takie nie mogło zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 -11 lub w art. 22 k.p.k. W takim wypadku wniosek o wznowienia postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania wyroku skazującego. We wniosku skazanego o wznowienie postępowania, nie wskazano jednak aby tego rodzaju rozstrzygnięcia zapadły.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

